

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سرمدیر: دانیال معمار
مدیران: معاون سردبیر: شهرام فرهنگ، علی عمادی، شاهین امین، حامد فوقانی
مدیر فنی: حامد یزدانی
مدیر هنری: مهدی سلامی
مدیر عکس: امیر پناهپور

اقتصاد: مدیر: حسین لطفی
مدیر: مهرداد موسی پور
تماشاگر: مدیر: امیر محمد یعقوب پور
مدیر: لیلی فرسند

ایرانشهر: مدیر: زهرا عباسی
تنه‌ساز: مدیر: عیسی محمدی
مدیر: مریم سرخوش
سرخ: مدیر: جواد عزیزی
مدیر: محمد جعفری
دانشتپناه: مدیر: ساسان شادمان
مدیر: زهرا لاجی
سرزمین من: مدیر: محمد باریکانی

فرهنگ شهر: مدیر: زهرا عباسی
گزارش: مدیر: مریم سرخوش
۳۴ (سیمنا و تویزین): مدیر: علیرضا محمودی
صفحه آخر: مدیر: جواد نصرتی
طرح و گرافیک: مدیر: محمد علی طلیعی

بانمک‌های حیات وحش

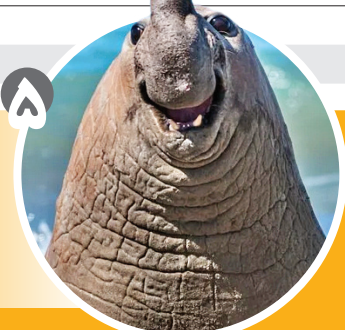
گزارش تصویری از برگزیدگان نهایی عکاسی طنز حیات وحش

فاطمه عباسی

حیات وحش آنقدر جذاب و عجیب است که حتی با دیدن انواع و اقسام مستندهای راز بقا هم نمی‌شود به تمام شگفتی‌های این دنیای بزرگ پی برد. دیدن حیوانات در مواجهه با یکدیگر یا در ژست‌های مختلف، آسان

نیست و این عکاس‌های حرفه‌ای هستند که می‌توانند برای چند لحظه هم که هستند، ما را به این دنیای پر از زیبایی ببرند و لبخند را به صورت‌مان نشانند. عکس‌های بانمک حیوانات یک مسابقه دارد که امسال از بین نزدیک به

فیل دریایی خندان
تا به حال زست گرفتن یک فیل دریایی مقابل دوربین را دیده بودید؟
عکس: کاپریل روخو

رئیس مافیا
این سنجاب پرند در هوای کالیفرنیا، میوه کاج را مثل سیگار برگ در دهان گذاشته و زستی شبیه به رؤسای مافیا به خودش گرفته است.
عکس: تاکاشی کوبو

راکون خجالتی
به نظر می‌رسد که بگ راکون کوچک خجالتی در آلمان در گوش مادرش زمزمه می‌کند.
عکس: جان بیجا

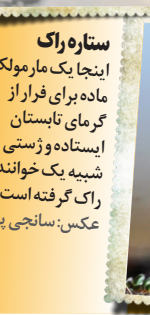
خرس داور
در اینجا به نظر می‌رسد خرس قطبی در پناهگاه حیات وحش قطب شمال در آلاسکا، زست یک داور را گرفته که خرس‌های دیگر را برای مبارزه آماده کند.
عکس: فیلیپ ریکوردل

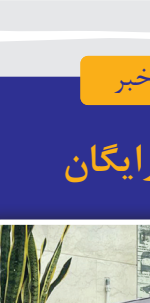
سنجاب گیر افتاده
معلوم نیست این سنجاب چرا به این شکل داخل لانه‌اش رفته، اما به نظر می‌رسد که در سوراخ درخت گیر کرده است.
عکس: میلو مار کتی

عقاب اسکیت باز
این عقاب دریایی اسکیت به جای پرواز کردن به نظر می‌رسد که روی یخ دریا در سواحل راتونودر هو کالیفرنیا در حال اسکیت کردن است.
عکس: مارک مت کان

ستاره راک
اینجا یک مارمولک ماده برای افزایش گرمای تابستان ایستاده و زستی شبیه یک خواننده راک گرفته است.
عکس: سانجی اتایل

سهراب سپهری نقاش

نقاشی نقطه روشنی در تاریکی هفته بود. من هنوز غریزی بودم و نقاشی من کار غریزه بود. شهر من رنگ نداشت، قلم من نداشت. در شهر من موزه نبود، گالری نبود، منتقد نبود. کتاب نبود، باسمه نبود، فیلم نبود، اما خویشاوندی انسان با محیط بود. مهم است که سهراب عاشق پرواز است و به پرنده‌ها حسودی می‌کند: «دیروز چیزی را نقاشی کردم به نام «آواز هنری پرنده». این روزها تم پرنده، ارگانسیم مرا در اختیار دارد. مفصل‌های من آمادگی پرواز را اندازه می‌گیرند. پرنده؛ تنها وجودی که مرا حسود می‌کند. از بچگی حسرت پرواز داشته‌ام. یک جور حسرت شیمیایی که مثل دیاستاز واکنش‌های مرا تند می‌کند. پرنده آزادی Objective است، آمیزه‌ای است از موسیقی و پر. من پرنده‌ها را خیلی شنیده‌ام. پرنده‌ها را خوب دیده‌ام. آرزوی پریدن ولم نکرد. هر وقت روی بلندی می‌ایستادم، نبض من در سمت پرندگی می‌زد. چیزی می‌شدم میان زمین و پرواز.»

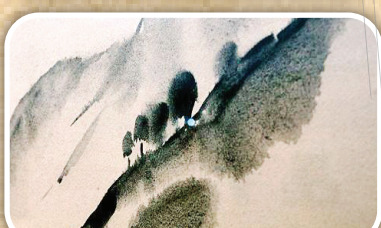
نوشتن از کسی که هم شاعر است، هم نقاش و هم عارف مسلک و نوشته‌های احساسی‌اش هم میلیون‌ها طرقدار دارد، کار را حتی نیست. آثار چیز دیگری نمانده که بگویی و هر چه را که بخواهی دوباره بگویی، جلوی نثر سهراب، چیزی کم دارد و اصلاً مگر چقدر می‌شود گفت که سهراب سپهری اهل کاشان است و تابلوهایش به اندازه شعرهایش درخشانند و هنر را از پدر هنر دوستش به ارث برده است. اما می‌شود گفت و باید گفت که سهراب وقتی در روستا مأمور مبارزه با ملخ‌ها بوده، حتی یک ملخ هم نکشیده و فکر می‌کرده که «اگر محصول را می‌خورند، پیدا است که گرسنه‌اند.»

این مهم است که تمام رویاهای سهراب راه به بیابان دارد: مهم است که وقتی به ون گوگ برمی‌خورد، آدمی دیگر می‌شود و «طعم یک استخاله را تا انتهای خواب در دهانش حس می‌کند.» مهم است که نقاشی را از همان دوران دبیرستان جدی گرفته است: «در دبیرستان نقاشی کار جدی تری شد. رنگ

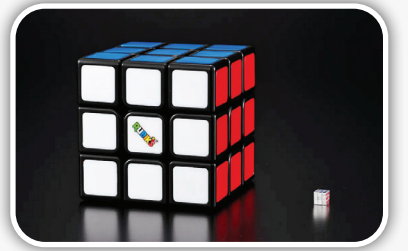

سهراب سپهری
شاعر، نویسنده و نقاش
(۱۳۰۷ - ۱۳۵۹)

در دبیرستان نقاشی کار جدی تری شد. رنگ نقاشی نقطه روشنی در تاریکی هفته بود. من هنوز غریزی بودم و نقاشی من کار غریزه بود

رویکای مینیاتوری

مکعب روبیکا، یک بازی مکانیکی چند وجهی است که در سال ۱۹۷۴، یک معمار و مجسمه‌ساز مجارستانی به همین نام، آن را ابداع کرده است. این روزها از کودکان گرفته تا بزرگسالان را به خود مشغول کرده است.

حالا این روزها و در پنجاهمین سالگرد تولید این مکعب سرگرم کننده، یکی از شرکت‌های سازنده اسباب‌بازی در ژاپن، کوچک‌ترین مکعب روبیکا را ساخته و به جهان معرفی کرده است؛ مکعبی که در حدود ۵ میلی‌متر طول، عرض و ارتفاع دارد و تنها ۳ دهم وزن.

این مکعب روبیکای کوچک که در ۲ ماه گذشته (ماه اگوست) در کتاب رکورد‌های جهانی گینس به عنوان کوچک‌ترین بازی پارک مکعب چرخشی جهان ثبت و تأیید شده، حالا در سایت این شرکت ژاپنی، ثبت سفارش شده و انتظار می‌رود از ماه آینده، روانه بازار شود.

مگا هاوس، مدیر این شرکت ژاپنی، انگیزه و دلیل تولید این محصول را ۲ چیز می‌داند؛ یکی اشتیاق مردم و دیگری پیشرفت فناوری در صنعت اسباب‌بازی‌سازی. همچنین او گفته که ایده تولید این محصول از ۴ سال پیش به ذهن اعضای شرکت رسیده و پیش تولید آن از سال ۲۰۲۲ آغاز شده است.

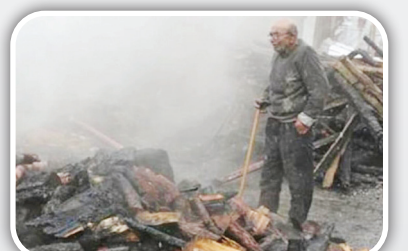
این مکعب مینیاتوری که احتمالاً باید وجه‌های آن با یک موچین، جابه‌جا شود، البته گرانبه است؛ چیزی بیش از ۵ هزار دلار.

بد نیست بدانید رکورد قبلی کوچک‌ترین مکعب روبیکا، مربوط به سال ۲۰۱۶ و به ابعاد ۶ میلی‌متر است.

پیر مرد گر به‌ای!

تصویری که این روزها بسیار در شبکه‌های اجتماعی دست به دست شده و تنها در شبکه ایکس (توییتر سابق) بیش از ۲ میلیون نفر را تحت تأثیر قرار داده، تصویر پیر مردی ۸۲ ساله است که در زمستان گذشته و پس از آتش‌سوزی خانه‌اش، توانست گر به‌اش را نجات دهد. این پیر مرد و گر به‌ای که بغل اوست، حالا به تصویری بین‌المللی تبدیل شده. برخی کاربران نوشته‌اند او چیزی را از دست نداده؛ او پیر مردی است که سر مایه‌اش، قلب مهربانش است و هیچ‌وقت آن را از دست نمی‌دهد. برخی کاربران هم امیدوارند خیریه‌ها، هزینه ساخت دوباره خانه این پیر مرد حیوان دوست و با محبت را پرداخت کنند.

خوش‌خبر

اصلاح رایگان

کمک به نیازمندان، همیشه پول زیاد نمی‌خواهد. هیچ شیوه و روش خاصی هم برای کمک وجود ندارد و هر کسی می‌تواند در حد توان و وسعش به محرومان و نیازمندان کمک کند. مثل این آقای آرایشگر که نیت کرده در سلمانی‌اش از نیازمندان پولی نگیرد. این را هم با یک نوشته روی شیشه سلمانی اعلام کرده تا اگر کسی پول نداشت اما نیاز به اصلاح داشت، بداند که یک آدم خیر هست که کارش را راه می‌اندازد و دست‌مزدش را از خدا طلب می‌کند.

مهربانی با حیوانات

خوبی ما ایرانی‌ها این است که در هر شرایطی هوای همدیگر را داریم و هم‌نوعان را تنها نمی‌گذاریم. تا دل‌تان بخواد هم در هر شهر و آبادی، انجمن خیریه آدم‌های خیر هست برای کمک کردن به آنهایی که نیاز به یاری دارند. اما در بین همه این آدم‌ها، هستند کسانی که حیوانات و پرندگان را هم فراموش نکرده‌اند و خیرشان به این موجودات خدا هم می‌رسد. این تصویر را یک رهگذر برداشته و مهربانی همشهری‌اش برای پرندها در مشهد مقدس را در فضای مجازی با دیگران به اشتراک گذاشته است.